Momentul cheie al regizorului

On Ianuarie 09, 2017

Fii consecvent în a aprecia controlul pe care îl exerciți asupra artei, determinând în conștiința celorlalți un ansamblu de idei datorită căruia opera poate fi condusă la finalitate emoțională.

"Greva" se născuse din experiențele sale teatrale și le purta încă amprenta. Această primă operă cinematografică reflectă, ca într-o oglindă - prin răsturnare - producția de "Măști de gaz". Dar filmul se încurcă în epavele unei teatralități excesive care îi era străină lui Eisenstein. Însă din preocupările specifice ale mizanscenei teatrale din *"Prăpastia"* , *"Ascultă , Moscova ! "* , *"Măști de gaz"* se născuse o nouă noțiune: mizancadrul.

"Greva" înseamnă începutul montajului eisensteinian. La baza lui, în această fază, stă gândul că alăturarea a două imagini dă naștere la o idee, inedită, întregul creat astfel fiind superior sumei celor două elemente constitutive. Montajul consistă la Eisenstein, în crearea, prin relația a două imagini, a unei emoții-șoc (acordată bineînțeles cu sensul dramatic al acțiunii), pentru a determina în conștiința spectatorului o idee și, apoi, un ansamblu de idei datorită căruia opera poate fi condusă la finalitatea emoțională sau dialectică.

Eisenstein descoperă o întreagă matematică și fizică a generării emoției. Începând această impresionantă muncă de cercetare a propriei sale creații, pe care o va continua până la sfârșitul vieții, Eisenstein descoperă legile intime ale operei de artă. De acum înainte gândirea estetică va merge paralel cu creația, devenind, într-o continuă alternanță, atât explicitarea, cât și adesea motorul ei. *

Leadership: Strălucești prin tot ceea ce ai unic, surprinzător și inovator înainte de a ajunge la o revelație ce are ca prim determinant gândirea estetică plasată în paralel cu crearea unei noi imagini asupra realității analizate prin idealul de artist?

Când cauți să generezi noi emoții prin intermediul muncii de cercetare a propriei creații, pe care te poți bizui în procesul dobândirii a noi informații și cunoștințe, ajungi inevitabil la o constatare surprinzătoare, la o concluzie neașteptată. Emoțiile, privite prin prisma muncii de cercetare, sunt cele care susțin fără îndoială legile intime ale creației, fiind superioare prin intensitatea cu care alimentează avântul omului spre țeluri măreț.

Asta vădește, în contextul întăririi rolului de îndrumător al căutărilor de noi forme și mijloace expresive de regie, principala ta consecvență în a îndrăzni lucruri noi în triunghiul momentelor furate de obiectiv, pe care le trăiești printr-o continuitate neîntreruptă a firului narativ. Munca de cercetare a creației, în paralel cu gândirea estetică, trebuie să dea naștere la o imagine care să te reprezinte ca reper principal al unui nou tip de deschidere spre o realitate imediată care pare să fi fost formată special pentru a asigura un rezultat fulminant în materie de receptare a spectacolului teatral, deci pentru a asigura o neclintită convingere despre rolul înălțător al artei.

Montajul, în același timp, este o consecință a dezvoltării noțiunilor, conceptelor, ideilor ce derivă din utilizarea acelor constatări care au caracter de experiment și nu respectă procedurile de construcție clasice. Ceea ce implică un anumit grad de raportare la actul de redare a unei scene în particular sau în mod repetat.

Iar regizorul care este consecvent în a aprecia „controlul pe care îl exercită asupra artei", face cinste leadershipului prin aceea că determină în conștiința viitorilor spectatori o idee și, apoi,

un ansamblu de idei datorită căruia opera poate fi condusă la finalitate emoțională.

Acel izvor nesecat de „întreg superior”, realizat prin lărgirea unei noțiuni care poate să devină prefigurarea precisă a unui moment cheie, este de fapt un efect al includerii continue a trăirii unei opere de artă, a unei imagini despre un eveniment în planul realității, în contextul experienței personale - în a decide ce anume vrei să transmiți.

Adevărata operă de artă este rezultatul conturării unei finalități emoționale, născută dintr-o constatare surprinzătoare, dintr-o concluzie neașteptată. Iar a trăi opera de artă înseamnă să înduri starea de așteptare și pregătire a inspirației, înseamnă să strălucești prin tot ceea ce ai unic, surprinzător și inovator înainte de a ajunge la o revelație.

Finalitatea emoțională, ca o scânteie palidă devenită un uriaș incendiu, este reușita creării unei imagini unice, personalizate, cu efecte directe față de posibilul înțeles atribuit noțiunii de „ascultare și transformare interioară”. Este punctul cel mai de sus al unei evoluții care consolidează versiunea acelui model de trăire sufletească obținut prin consecvența manifestării imaginației și creativității.

Momentul cheie al regizorului este asociat cu lărgirea noțiunilor provenite din creșterea consecvenței în a îndrăzni lucruri noi în construcția montajului, ce culminează printr-o concluzie neașteptată. Această concluzie este forța călăuzitoare a inspirației spre conceperea unei noi viziuni.

* Notă: Ion Barna - *Eisenstein* , Editura Tineretului, 1966.

Source: https://neculaifantanaru.com/momentul-cheie-al-regizorului.html